

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 62.712 van 24 oktober 1996  
in de zaak A. 61.307/VII-12.854.**

In zake : Noël COLPAERT,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat A. LUST,  
kantoor houdende te SINT-ANDRIES (BRUGGE),  
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de  
Vlaamse regering  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaat J. NIJS,  
kantoor houdende te DENDERMONDE,  
Noordlaan 81.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Noël COLPAERT  
op 12 december 1994 ingediend heeft om vernietiging te  
vorderen van het besluit van 24 oktober 1994 van de  
minister vice-president van de Vlaamse regering en  
Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij  
zijn beroep tegen het besluit van 5 mei 1994 van de  
bestendige deputatie van de provincieraad van  
West-Vlaanderen waarbij hem de vergunning wordt  
geweigerd om te Lichtervelde, Oude Bruggeweg 33, een  
inrichting met 920 mestvarkens verder te exploiteren en  
om ze uit te breiden met 98 mestvarkens en 50 runderen,  
gedeeltelijk gegrond wordt verklaard;

Gelet op het arrest nr. 54.100 van 29 juni  
1995 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuit-  
voerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van o.m. het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij dit o.m. als volgt toelicht :

"5. Tenslotte begaat de overheid bevoegdheids-overschrijding en schendt zij de bepalingen van het mestdecreet inzake de mestafzet en de taken van de Mestbank door haar beslissing op hoger geciteerde overwegingen te stoelen.

5.1. Het Mestdecreet van 23 januari 1991 houdt een specifieke regeling in voor de mestafzet. Daarbij is het de taak van de Mestbank en van de in art. 35 en 36 van het Mestdecreet bedoelde overheden om controle uit te oefenen op de naleving van dit decreet. Indien een bedrijf zoals ten deze een mestafzetregeling heeft die in overeenstemming is met de bepalingen terzake in het mestdecreet, mag de vergunningverlenende overheid de vergunning niet weigeren om enkele reden dat de ecologisch verantwoorde mestafzet niet zou zijn gewaarborgd. Anders ontnemt zij aan de bepalingen van het Mestdecreet elke betekenis. Nochtans is zij hiertoe niet bevoegd. Integendeel, zij moet handelen conform deze bepalingen, die immers een hogere rang bekleden in de hiërarchie der normen, en moet zorgen voor de correcte toepassing en uitvoering ervan.

5.2. Bovendien, zelfs indien de vergunningsaanvrager niet zou beschikken over een mestafzetregeling conform het mestdecreet - quod certe non in casu - dan nog zou de vergunningverlenende overheid geenzins de vergunning om die reden kunnen weigeren of, zoals ten deze, het aantal dieren beperken tot dit aantal waarvoor voor de afzet van de geproduceerde mest wel een afdoende regeling voorhanden is. Er moet terzake immers worden gewezen op de specifieke taak van de Mestbank. Het zijn de Mestbank en de in art. 35 en 36 van het Mestdecreet bedoelde overheden die controle moeten uitoefenen op de naleving van het mestdecreet en niet de vergunningverlenende overheid n.a.v. een vergunningsaanvraag. De Mestbank heeft tot taak het bemiddelen in de verhandeling of het afnemen, het vervoer en het verwerken van dierlijke mest, en is ertoe gehouden de door de producent aangeboden overschotten van dierlijke mest in ontvangst te nemen. Indien zou blijken dat de voorzieningen m.b.t. mestafvoer onvoldoende zijn, quod certe non, dan nog zou de vergunning om die enkele reden niet kunnen worden geweigerd vermits het de taak is van de Mestbank om in dergelijk geval bemiddelend op te treden en in voorkomend geval de mestoverschotten zelf in ontvangst te nemen. Deze regeling zou volkomen zinloos en overbodig worden indien in voornoemd geval de vergunning geheel of gedeeltelijk zou worden geweigerd. Nochtans mag de vergunningverlenende overheid de bepalingen van het mestdecreet niet uithollen of onwerkzaam maken";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert dat zij goede redenen had om de mestproductie te beperken, inzonderheid omdat de ingeroepen vervoerovereenkomst om het mestoverschot naar het Waalse Gewest uit te voeren niet in aanmerking

kon worden genomen omdat op het ogenblik van het nemen van het bestreden besluit niet bleek dat de afnemer daarvoor de toelating had gekregen van het Waalse Gewest en dat zij om die redenen vanuit milieuhygiënisch oogpunt de gevraagde vergunning kon beperken; dat zij stelt dat het bestreden besluit afdoende is gemotiveerd;

Overwegende dat het bestreden besluit, om te beslissen dat de uitbating van de verzoekende partij dient beperkt te worden tot "een varkenshouderij en/of een rundveehouderij waarvan de totale mestproductie maximaal 1.410 kg.  $P_2O_5$  bedraagt", berust op volgende motivering :

"Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 13.095 kg  $P_2O_5$  respectievelijk 26.896 kg stikstof; dat met een bemestingsnorm van 150 kg  $P_2O_5$ /ha/jaar hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 87,3 ha; dat de aanvrager de beschikking heeft over een oppervlakte cultuurgrond van circa 9,4 ha; dat deze gronden gespecificeerd zijn met de bijhorende kadasternummers; dat de aanvrager tevens stelt te beschikken over een mestafzetmogelijkheid voor 12.196 kg  $P_2O_5$  in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat voor voormelde afzetmogelijkheid een aanvraag tot dérogation werd ingediend bij de Waalse overheid; dat het echter niet duidelijk is dat deze dérogation werd bekomen; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg enkel verantwoord is voor een totale mestproductie van 1.410 kg  $P_2O_5$ ";

Overwegende dat de Raad van State geen bepaling bekend is die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 op voormeld tijdstip geen regels

bevatte met het oog op het beoordelen van een exploitatievergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zoals ze toen golden vier mestafzetmogelijkheden voorhanden waren : het opbrengen op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, tenslotte, afname door de Mestbank; dat de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezit om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het middel gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt het besluit van 24 oktober 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij het beroep van Noël COLPAERT tegen het besluit van 5 mei 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij hem de vergunning wordt geweigerd om te Lichtervelde, Oude Bruggeweg 33, een inrichting met 920 mestvarkens verder te exploiteren en om ze uit te breiden met 98 mestvarkens en 50 runderen, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard.

## **Artikel 2.**

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

## **Artikel 3.**

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig oktober 1900 zessenegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                       |
|--------|---------------------|-----------------------|
| de HH. | D. VERBIEST,        | wnd. kamervoorzitter, |
|        |                     | staatsraad,           |
|        | R. STEVENS,         | staatsraad,           |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,           |
| Mevr.  | Ch. BAMPS,          | toegevoegd griffier.  |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**Ch. BAMPS.**

**D. VERBIEST.**